

podatkové smlouvy výrobní

S letošní úrodou můžeme být spokojeni. Úspěšné žně budou znamenat rozhodně zlepšení v zásobování moukou a chlebem. Obtížná zůstává dosud v důledku sucha r. 1947 naše situace v živočišné výrobě. Ale i tu dobrá úroda píce a krmiv všeho druhu nám dává možnosti, kterých jistě využijí naši zemědělci ke zvyšování stavů hospodářského zvířectva a jeho užitkovosti. Naši zemědělci jsou si vědomi, čím jsou povinni svému úkolu: zajistit a zlepšit výživu národa. Naši zemědělci v této své základní povinnosti nikdy nezklamali a dokáží znovu, že se všechen pracující lid může na ně spolehnout.

Co očekáváme od našich zemědělců? Věříme, že dobré úrody využijí na zlepšení výživy národa také v úseku nejcennějším, ve zvelebení živočišné úrody. Máme ještě málo masa, mléka, tuků. Dobrá úroda dává zemědělcům možnost, zvyšovat stavů dobytka a jeho užitkovost. Proto očekáváme od našich zemědělců, že podpisem **dotatkových smluv výrobních** se přihlásí k tomuto úkolu, který jim ukládá občanská a vlastenecká povinnost.

Když zemědělci podpisovali původní; úřední výrobní smlouvy, byl osud budoucí úrody nejistý, ba obávali jsme se hroziícího sucha. Proto na počátku roku při uzavírání původních výrobních smluv počínali si naši zemědělci při odhadování svých možností velmi opatrně. Avšak nyní, kdy úroda se ukázala dobrou, mohou také zemědělci, kteří dosud vyčkávali, až jaká bude úroda, se odhodlati, dokázat svou dobrou vůli republice tím, že podepíší **dotatkové smlouvy o zvýšení živočišné výroby**, pro zlepšení stavu výživy národa nejcennější.

Zemědělci, kteří mají možnost zvýšit stav hospodářského zvířectva nebo jeho užitkovost, doживost, nosnost nad původní smlouvu, podepíší o tom **dotatkovou smlouvu výrobní**. Formulář této smlouvy dostanou od místního národního výboru.

Je také žádoucí, aby zemědělci, kteří již převzali zvýšené výrobní úkoly, na př. v akci darů republice, podpisem různých soutěžních přihlášek a pod., tyto závazky převedli nyní v **dotatkové smlouvy výrobní**.

(Dokončení na str. 2)

Včasnou podmínkou si zajistíme budoucí sklizeň

Podmínka strniště je jednou z nejdůležitějších prací ve žních. Je právě tak důležitá, jako sklizeň sama. Udržuje úrodnost půdy a je první prací při přípravě a obdělávání půdy pro příští sklizeň. Na ní také závisí výsledek příštích žní. Jde jen o to, abychom s ní neotáleli a začali včas, hned, jak je obilí postaveno do panáků, tedy v pravém slova smyslu za kosou. V této době je půda ještě vlhká, neboť až dosud byla zastíněna a dobře se oře. Otálíme-li s podmínkou, pak půda, která je nyní vystavena účinkům slunce, případně deště a větru, okorá a rychle tvrdne. V takovém případě pluh nemůže vniknouti do půdy, musí se orat hluboko a naorávají se hrudky. Zkrátka podmínka, jaká nemá být.

Jedním z nejhlavnějších úkolů podmínky je zachovat v půdě vláhu. Na vláze závisí zralost půdy, tedy stav, kdy půda je v přiměřené provlhlosti a kyprostí a který je nejvhodnější pro činnost drobných ústrojenců v půdě. V nepodmítnuté ornici, vystavené povětrnostním vlivům, upcávají se póry, drobtovitá struktura mizí, půda se slévá a tvrdne. V ornici utlučené deštěm a vyprahlé účinky slunce a větru, vzlíná voda z nejspodnějších vrstev k povrchu a vypařuje se do ovzduší. Tím se ochuzují spodní, ale zejména vrchní vrstvy půdy o vláhu. Podmínkou zabráníme výparu vláhy z půdy, neboť podmítnutá slabá vrstva ornice působí **isolačně**. Přerušuje vzlínavost vody, takže ze spodních vrstev nemá přístup k povrchu, nevypařuje se a zůstává v půdě uchována. Vláha přispívá k urychlenému rozkladu zbytků strniště, kořenů a zbytků plevelů po sklizni, jež v půdě zahnívají a mění se v humus. Podmínkou zadržovaná vlhkost v půdě umožňuje jakostní orbu a přípravu půdy na podzim a **selí ozimů**.

Další význam podmínky spočívá v **ničení plevelů**. Plevel, který nemohl

být zničen v době svého vzrůstu, dozrává dříve nebo zároveň s kulturními rostlinami a při sklizni se vysemeňuje. Tato semena se dostávají do vlhké půdy, kde vyklíčí a vláčením anebo další orbou se dokonale zničí. Právě tak rostlinní škůdci jsou ničení včas provedenou podmínkou.

Podmínkou zaoráváme i semena některých strniskových plodin, jež mají být posečeny k zelenému krmení nebo hnojení, a to ještě před zařazením hlavní plodiny na podzim. To se dá provádět však jen tehdy, je-li půda dostatečně vlhká, tedy je-li podmínka provedena včas. V takovém případě se osivo rozhodí na strniště, mělko se podmítne a přivalí.

Aby podmínka splnila svůj účel, musí se podmítat ihned za kosou, a to všechna strniště po obilních směskách na zrno a ostatních pícninách. Podmínka musí být mělká: nejlépe 5, nejvýše 6 cm, aby vrstva obětovaná výparu byla co nejmělká a aby mohla vzklíčit i drobná semena plevelů. Podmínka musí být dokonalá, t. j. dno brázdy musí být dokonale pokryto rozdrobenou hlinou, bez hrud. Jsou-li však přece hrudky, svědčí to o tom, že bylo podmítáno buď za sucha nebo za mokra. Je nutno rozdrtit je válcem a branami. Podmínku většinou přivalujeme, aby podmítnutá semena, hlavně plevelů, co nejdříve vyklíčila.

K podmítání nejlépe volíme mnohoradličné pluhu traktorové nebo poležní, v příznivých poměrech talířové brány, ať traktorové nebo poležní. Není-li k dispozici toto nářadí, pak povrch rozrušíme psopečky nebo branami kolmo na sebe a přivalíme. Válime ovšem vždy jen za naprostého sucha.

Nezapomeňte, že včasná podmínka je jedním ze základních prostředků, jež zajišťují v y š š í **naturální výnosy příštích žní!**

(Z rozhl. předn. Ing. B. Cizla.)

Dodatková smlouva výrobní nezahrnuje v sobě žádný závazek živobytí výroby ve smlouvě uvedené dodatí nad smlouvu o výkupu a dodávce zemědělských výrobků. A pokud je zemědělec prodá po splnění uvedené smlouvy, může podle vlastní úvahy požadovat buď ceny volné, jak jsou stanoveny pro zboží nadkontingentní, nebo ceny úřední, po příp. s příplatky přiznanými pro určité zboží nadkontingentní.

Zemědělci, odhadující své výrobní možnosti, počítají s normálním vývojem poměrů. Pokud snad z důvodů vyšší moci na jejich vůli nezávislé, živelní pohromy, nakažlivé choroby a pod. nebudou moci splnit zvýšené závazky, jsou samozřejmě těchto závazků zproštěni.

Dodatkové smlouvy výrobní představují úkol, který si naši zemědělci dobrovolně ukládají ke zlepšení výživy národa. I když na venkově jsou nyní hlavní starosti zně, uvědoměli zemědělci neopomenou na uzavírání dodatkových smluv výrobních, protože v tom je klíč ke zlepšení životní úrovně všeho pracujícího lidu a našich dětí.

Jen plně stále nám zajistí dostatek masa, mléka a tuku. Jsou dány všechny předpoklady, aby za dobrou vůli, zlepšit výživu národa, následoval čin. Naši zemědělci nezklamou. Dobře si promyslí své nejlepší možnosti a co nejdříve uzavřou dodatkové smlouvy výrobní. Letošní dožitky budou nejen radostným ukončením žni, ale také přehlídkou, jak naši zemědělci pochopili svůj úkol, dobré úrody využít pro zvýšení živobytí výroby, pro zlepšení výživy národa v tomto úseku nejozřejavějším a nejcennějším.

Záchrana úrody — zvýšení životní úrovně

Pro zdar pěstivek je nanevš duležitou letošní úroda. Ani zrno by nemělo přijít nazmar, neboť celá sklizeň musí být nejučelněji zužitkována k výživě národa, abychom zvýšili životní úroveň národa. Bylo by proto restuhočné, kdyby měla být letošní sklizeň ničena zbytečnými požáry, zaviněnými neopatrností. Žel že tady se ještě velmi hřešivá restuhočnost nebalosí a lehkomyšlností. Jsou to zejména kuřáci cigaret a dýmek, kteří zaviní požáry na venkově. V letních měsících lehce se vznítí suché obilí a často vyhoří stodola i s úrodou, někdy celá hospodářství od pohozené sirky, nedopalku cigarety, která nebyla úplně uhašena. V létě je nutno věnovat také zvláštní pozornost dětem, aby se nezmočnily sirek a nezaložily oheň z pouhého nerozumu. Všude tam na venkově, kde mají elektrické zařízení ať u hospodářských strojů nebo v budovách, je nutno podrobit je často odborné prohlídce, není-li poškozena izolace a nemůže-li vzniknout oheň krátkým spojením. Co je platné, že je majetek pojištěn, utrpěl nář. hospodářství neahraditelné ztráty a škody. Každý jedinec musí se dnes učit myslet kolektivně a nikoli pouze se svého osobního hlediska. A v případě zábrany požáru je to přímo národním příkazem.

Okresní konference NF v Žatci

Dne 24. července t. r. konala se pracovní schůze všech složek Národní fronty na Žatecku. Schůzi zahájil předseda OAV Oldřich Jaroš, uvítal přítomné a zvláště předsedu KAV NF z Ústí n. L. poslance Langra. Potom rozhodl taj. OAV v Žatci Blochin dosavadní snažení všech složek při plnění usnesení IX. sjezdu KSČ. Poslanec Langr ve svém obsáhlém projevu velmi poutavě a výstižně zhodnotil dnešní politickou situaci, hospodářské snažení ukázal na chyby, které se vyskytují jak se mají napravovat, jak se má náš veřejný život organisovat, jak se máme snažit, pomáhat si, mít se rádi. Poukázal rovněž na mezinárodní situaci, na štvání naší emigrace, a proti tomu postavil výsledky našeho snažení, jež se projevují ve zvyšování životní úrovně celého národa.

Za Svaz Čechů z Volyně promluvil kult. ref. mistr Vladimír Libovický, který zhodnotil výsledky našich snah o zapojení se do života ve vlasti, vyzvedl výsledky, jichž dosahují naši krajané při plnění svých úkolů a žádal o podporu veřejných

činitelů pro ně. Kriticky rozebral důvody, proč se vol. krajané zdánlivě separují, a konstatoval, že značná část viny za tento stav leží na místních úředních činitelích, kteří mnohdy naše lidi nechtějí nebo snad nemohou pochopit pro jejich odlišnou mentalitu. Také druhý řečník za vol. Čechy, předseda AV SCzV, pplk. Malina poukázal na řadu závad a chyb, které je nutno co nejdříve odstranit.

Po věcné a plodné diskusi měl závěrečný projev opět posl. Langr. Jeho řeč by měli slyšet všichni Volynští a všichni občané celého Ústeckého kraje. Doufáme, že správní orgány si vezmou k srdci jeho vývozy o tom, co je to pravý socialismus a jak se má každý komunista a dobrý občan zapojit do pracovního úsilí, aby nám všem bylo lépe.

Jsme mu nesmírně vděční za upřímná a otevřená slova o našich krajanech a ujišťujeme jej, že nebudeme zklamáni.

OAV NF v Žatci splnil uspořádáním této konference kus opravdově dobré a záslužné práce.

Usnesení okresní konference složek NF v Žatci dne 24. července 1949

Všichni delegáti okresních složek NF přítomní na okresní konferenci obrozené Národní fronty v Žatci se jednomyslně usnášejí na této resoluci:

Považujeme usnesení IX. sjezdu KSČ za usnesení obrozené Národní fronty. Všichni pracující v našem okrese jsou přesvědčeni, že úkoly nastíněné IX. sjezdem určují jedinou správnou cestu k lepšímu zítřku — k socialismu.

Hlavním úkolem považujeme 5LP, kterému budeme věnovat naši největší pozornost. Budeme podporovat soutěžení a údernické hnutí ve všech sektorech výroby a zlepšovat jakost našich výrobků. Větší pozornost budeme věnovat našemu venkovu, propagovat jednotné zemědělské družstvo a všemi prostředky pomáhat zakládání družstev. Na našem okrese, převážně zemědělském, spolupráce pracujících měst a venkova má dalekosáhlý politicko-hospodářský význam. Proto všichni příslušníci složek NF vypomohou při letošní sklizni, a to hlavně na státních statcích a v JZD.

Organisujeme žňové brigády v každé složce a organizaci a tím v praxi utužujeme svazek pracujících měst s venkovem.

Upevníme politické uvědomění našich členů a organizačně stmelíme naše spolky a organizace. Provedeme nábor nových členů, hlavně z řad indiferentních lidí, aby všechen poctivě pracující lid našeho okresu byl zapojen do veřejného, hospodářského a politického života.

Budeme podporovat katolickou akci — hnutí poctivých věřících katolíků a nepřipustíme, aby kazatelou bylo zneužíváno pro štvavé a rozbíječské projevy namířené proti naší vládě a proti naší lidově demokratické republice.

Místní akční výbory NF budou stále střežit čistotu řad Národní fronty před reakčními živly a budou chránit její jednotu.

Slibujeme, že zůstaneme věrni našemu lidově demokratickému zřízení, naší vládě a našemu národu a budeme se řídit v naší cestě k socialismu heslem našeho draheho presidenta Kl. Gottwalda: „Kupředu — zpátky ni krok!“

Vyhláška sovět. rep. misse

Sovětská repatriční misse v Československu oznamuje všem sovětským občanům, kteří byli za války v r. 1941-1945 odvozeni do sovětského svazu, že mají nárok vrátit se trz do své vlasti. vracejícím se do vlasti, bude sovětským státem hrazeno

stravné a dopravné do místa pobytu v SSSR, jakož i přeprava jejich majetku.

Se všemi dotazy, týkajícími se návratu do vlasti, obraťte se na adresy:

1. Praha .I. Revoluční ul. 21-96, telefon 611-53.

2. Praha-Letná, shromaždiště sovětských občanů (proti stadionu Spartě) telefon 771-79.

Karel Půlpýtel:

Po stopách vandalismu

Již v dávné minulosti divocí Vandalo-
vé přepadali kulturní kraje, ničili vše-
chnu kulturu a památky nahromaděné
úsilím a věkovou prací lidstva, aby sami
pak zanikli v chaosu dějin.

Opravdu zanikli?

Ve XX. století toto zhoubné semeníště
začíná opět růst a bujet a v 1933 r. na
arénu dějin vystupují novodobí vandalo-
vé pod rouškou nacisma a fašismu.

Kdo by byl tužil budoucí morální a
hospodářský rozvrat světa, když tito
novodobí vandalo-
vé, svrhnuvši všechnu
odpovědnost vůči národům a všemu lid-
stvu, předstírajíce nutnost rozšíření své-
ho životního prostoru (Lebensraum),
vrhnou se jako draví supi na své sou-
sedy a vzápětí na všechny národy světa,
posílají a poplívají boží a lidské záko-
ny a plněním, loupeží a vraždami, jež
nemají příkladu v dějinách, způsobí
krajní rozvrat v celém světě!

Nejmocnější západní velmoci Anglie,
Francie a Spojené státy mohly sice v
zárodku zmařit zhoubné choutky fašis-
mu, avšak tyto hlavní sloupy t. zv. zá-
padní demokracie blahovonně ustupovaly
před brutálním tlakem novodobých vand-
alů — německého, italského a japon-
ského fašismu —, ve své „moudrosti“
nepředvídajíce dalekosáhlou zkázu, která
měla postihnouti napřed malé a pak vět-
ší národy, a raději kladli dravci před
tlamu jiné oběti: Rakousko, Albánie a
naši vlast.

Za cenu těchto obětí chtěli zachránit
sebe, zapominajíce, že čím více dravce
krmí, tím je tento žravější.

Ukázali se jako kapitán, který opouští
loď a zanechává cestující s posádkou na
pospas dravým žvlům.

Je politováníhodné, že tomuto novo-
dobému vandalismu žehnila i svatá pa-
pežská stolice, že pomáhali odpadlíci
vlastních utlačovaných národů, Beck, T'so,
Horthy, Antonescu a jím podobné krea-
tury. Také Francouz režim ve Španělsku,
podporovaný katolickou církví, statečně
tlačil kupředu fašistickou káru smrti a
když byl upozorován, schovával hlavu za
bednění: Inu, co chcete, on je neutrální.

Což nebyť již v celém světě toho, kdo
by v tomto soumraku dějin nevrhl svět-
lo do temných cest a neukázal na pravé
cíle fašismu?

Byl to především československý lid,
který nepřijal potupný Mnichov a svým
příkladným mobilizačním nástupem ješ-
tě jednou v pravý čas ukázal celému
světu, co třeba činiti. Ovedinělá skála
prostřed žurčících žvlů a vlnobití . . .

A když i tento příklad nenalezl ode-
zvy, československý lid pokorně vložil
kříž utrpení na svá bedra za hříchy
světa . . .

A tuto správnou posici Pravdy, kterou
hlásal a zastával ústy pres. Beneše, brzy
přiznali všichni státníci světa.

Byla to hlavně i komunistická strana
bolševiků, která v čele se Sovětským
svazem neuznala anexi malých národů,
vždy stála nekompromisně na straně
slabých a utlačovaných proti násilí zde-
generovaných „vůdců“, a tato skutečnost
byla hlavní hybnou silou k dosažení ko-
nečného vítězství.

Ozývají-li se dnes některé hlasy na
západě proti Sovětskému svazu, pak
jsou na velikém omylu. Slechtické Pol-
sko, zdegenerované Beckem, Mościckim
a Rydz-Śmiglym muselo zmizet z map
světa, aby se mohlo znovuzrodit Polsko

lidově demokratické. Západní Ukrajina
se pak prostě navrátila kam jediné pa-
trí. Sovětsko-německý pakt byl jen velmi
dobrým politickým tahem. Posloužil k
potřebné vojenské přípravě a tím k poz-
děšímu vítězství, jež bylo také do-
saženo.

Zatím však naše vlast úpěla pod jař-
mem fašismu a pila pohár hořkosti tak-
řka až ke dnu. Z tohoto poháru pili
chtěj nechtěj i ti, kdož jej nabízeli a
podávali.

Jedno zlo vyvolalo celou řadu jiných.
A tak sme všichni prožívali společnou
kalvárii. Nejlepší synové a dcery náro-
da šli do vyhnanství, na nucené práce,
do koncentračních táborů, kde je očeká-
valy plynové komory, kulometry a šibe-
nice . . . Vandalo-
vé obraceli v niveč
morální, kulturní a hospodářské hodno-
ty, svou zvrhlou ideologií usilovali o vy-
hlazení lidstva.

Tak zničili a spálili i obyvateli tiché
obce v Čechách, Lidice a Ležáky, na
české Volyni Malin a Michnu Sergejov-
ku, kde jsme toho byli očividními svědky.
Co zavinily tyto české mirumilovné ob-
ce vůči krvelačným katům? Nic. Byly
to jen vyhlédnuté oběti, po jejichž krvi
bažil dravec.

Tato nevině prolitá krev bude stále
mezi námi jako strašná propast, již pře-
klenouti může pouze opravdové pokání
nových, lepších lidí — bolest však na-
vždy v srdci zůstane.

Hle, co jste zavinili, vy „moudří“ po-
litikové západu, hle, co jste podporo-
vali vy svatí otcové víry křesťanské,
když ste žehnali fašismu!

I mistra Jana Husa upálili. První
obět vznešené Pravdy Trn bolesti vězí
v našich srdcích 534 let!

Hle, co jste zavinili!

A vzpomeneme-li náku a v bolestech
se svých dětí, nevinných dětí, matek, ot-
ců a dědi v plamenech Lidic, Ležáků,
Malina, Sergejovky a těch nesčetných
bezejmenných obětí od Pireneji až k
Moskvě, slzy se derou do očí . . .

Není těžších zločinů nad tyto!

A což koncentrační tábory?
Můj syn, 14letý, vracel se ze školy
domů osudného června 1941 přes Polsko.
Toto děcko, které spěchalo s radostí k
rodicům, bylo celý rok vězněno v nej-
horším vězení na Paviaku ve Varšavě a
konečně zahynulo v plynových komo-
rách v Osvětimi. Celý čas chlapec směl
psát pouze německy. Tedy i jazyk mu
před popravou vyrvali . . .

Chápete tento zločin? Co tohle děcko
zavinilo? A kolik podobných případů
leží na svědomí těchto hrozných šelem
v lidské podobě! Ostatně — copak oni
vůbec měli svědomí?

A jak bylo na frontách?

Bratr Jan, který bojoval v hodnosti
majora v Anglii, v Africe a konečně v
Sovětském svazu, upadl při výzvědné
službě s četou vojínů do rukou Němcům.
Druhého dne byli všichni nalezeni jako
zohavené mrtvolky, bez očí, bez jazyků.
Takto tedy fašismus dbal ustálených
mezinárodních zákonů!

A jak bylo v zářezích?

Abyste dovršili míru ohavných zločinů,
spáchaných v jedné rodině, políčili si na
sestru Marii. Prý se bratr Jan snesl le-
tadlem kdesi v Dražanské vysočině a
potřebuje pomoci. Kdo by nepomohl své-
mu bližnímu a dokonce bratru?

Sestra připravila živobytí a vezla je
na určené místo, kde očekávali zakuk-
lení zločinci. A tato láska sesterská byla
dostatečnou příčinou, aby byla po týdnu
něliidského trápení v Kounicových kole-
jích v Brně zastřelena. Jednému synu,
který matku dobrovolně následoval do
vězení, naočkovali nemoc, následkem čeh-
ož zemřel.

Co chcete ještě více? Mám snad psát i
o tom, kterak byly celé vesnice dranco-
vány, kterak lidé prohali před těmito
vandaly obilím, jak byl desetiletý chla-
pec přibodnut k zemi kůlem od plotu,
kterak tupou pilou na dříví uřezávali
lidské hlavy, o visící na plotě dětské
mrtvolce?

Je nad slunce jasnější, že se jednalo
o vyhubení lidstva — dnes já, ztra ty,
a konečně po vítězství fašismu by se vši-
chni ubírali do jam jako miliony Židů
okradených, zhanobených a popravených.
Hle, co jste opět a opět zavinili,
vy . . .!

Prozřetelnost však nedopustila, aby
byla Pravda poplívána a lidský i boží
řád pošlapán.

A byl to právě Sovětský svaz, byla
to komunistická strana, již případ čes-
tý úko, zvitězí nad pekelnými mocipá-
ny a obnoviti spravedlnosti na světě.
Není to výkon nanejvyšší křesťanský?
Toto si třeba stále uvědomovati, čím pro
nás Sovětský svaz je a co pro lidstvo
učinil.

Kdokoli se pokouší snižovatí tuto jeho
velkou zásluhu, lze sám sobě do očí.

Francie jako velmoc po řadě malých
i středních států padla, Anglie byla tak-
řka izolována na ostrovech, a byl to
Sovětský svaz, který veškerou tíhu boje
jako ohromný balvan naložil na svá
bedra a strhnout na sebe převážnou vět-
šinu fašistických hord, porážel a hubil
dravce na svém ohromném prostranství.

Zatím co sovětská lidé prolévali krev
za veškeré lidstvo, za svoji, naši i vaši
svořodu, západní mocipáni ve strachu
před komunismem a hlavně o své měsíce
váhali s účinnou pomocí, v naději, že
oba soupeři vzájemně vykrvácí a oni
pak ovládnou svět a zoročí pracující.

Leč kolos na hliněných nohou — ak
si ho představovali — se nijak nechtěl
hrostit, naopak hliněné ohy nabývaly
ocelové pružnosti a již nešly, přímo se
braly skokem od Dnu k Dněpru, od
Dněpru k Bugu, od Bugu k Visle, od
Visly k Odře . . . A —

tu si již západní mocipáni konečně
uvědomili, že by mohli přijít o sladké
ovoce vítězství a že je třeba také vyrazit.
Dnes mají tu možnost říci světu, že
přece jen to ovoce utrhli, ač kdyby se
byli k činu rozhoupali pozdě, byli by
sovětská vojína samí zvitězí.

Ruský lid je houževnatý a vlastenecky
založen, což dokazují jeho dějiny. Odo-
lal náporu Tatarů, ba osvobodil z tohoto
tristiletého jarma okolní národy, porážil
napoleonská vojska a po první světové
válece prohnal všechny interventy, kteří
sevřeli mladou, nepřipravenou sovětskou
republiku.

Po dosažení společného vítězství nad
fašismem dalo se očekávatí, že i mírová
politika bude společná.

Čeho jsme však byli svědky?

Zatím co výhod mlčel a usilovně pra-
coval na mírovém hnutí, západ vřel a
kvasil. Z tohoto kvasu vyplývala na po-
vrch nevráživost k lidovým demokraciím

a Sovětskému svazu, blahověle k nacis-tům a při potrestání válečných zločinců, snaha k potlačení a pomluvám lidově demokratických států, přání nahoditi chomout „Maršalova plánu“ na šíji druhým národům jen aby kapitalistický měsíc zůstal nedotčen, naopak, aby se ještě více plnil.

Kdo s nimi nejde v tomto dolarovém boji, stává se jejich nepřítelem.

My s nimi jíti nemůžeme a nesmíme, příliš brzy by nás ten chomout tlačil.

Naše cesta je po boku lidových demokracií a Sovětského svazu, který nás nikdy neopustil a vrátil nám naši svobodu. Vyvedl nás i celý svět, ze soumraku dějin do širokých, světlých cest a my na nich překonáme všechny obtíže, jež jsou nám kladeny v cestu, a dosáhneme vlastní silou kýchého blahobytu.

Vzpomínám si na slova jistého představitelě sovětského úřadu: „Blahobyť nepřichází jen tak rychle. Vidiš, kdybychom byli přihlíželi k okamžitému blahobytu v prvých letech budování socialismu, byli bychom dnes otroky, zítra v žalářích a pozítří v rakvi...“

Správná slova! Blahobyť se dostaví, až si pojdeme novostavbu, k níž třeba všem přiložit ruce. Hlavně, že máme poctivé vedení ze středu pracujících, a ti nás určitě dovedou ke šťastnému cíli. Na ně spoolehňeme a všemožně je práci podporujeme!

A tak nepřítel lidových demokracií hledají stále díru v plotě, kudy by mohli vniknouti, kaziti naši poctivou práci a rozsevatí nesvár. Padli jim do náruče ubozí uprchlíci, jimž naše snaha o lepší zítřek příliš nevoněla, raději by lovili v kalných vodách. Budou však jednou odkopnuti svými chibodárce a přezíráni svými bratry. Dnes „Bududoufám“ a zítra „Brzyoufám“...

Když tato spoluakce málo vydala, uchýlili se nepřítelé ke kleru. A ten je proti lidovým demokraciím ve své hierarchii vždycky ochotný. Na štěstí máme dosti uvědomělých a hluboce křesťansky založených katolických kněží, kteří to myslí s národem dobře a půjdou opravdu ve šlépějích Kristových. Vždyť učení Ježíšovo je tak krásné a tak v blízké shodě s komunismem! Vezměme kterýkoli citát z Jeho učení.

Vezměte jakýkoli citát z učení Kristova a užasnete, v jak příkrém rozporu jste vy tam a mnozí vyznavači, nevyjímaje vysokých pastýřů.

Kde jste byli vy mnozí státníci a pastýři, když novocí vandalové šlapali po lidských a božích zákonech?

Stáli jste po jejich boku!

Kde jste byli, když plála hranice nad Rýnem, když v hořících Lidicích, Ležákách, Malině, Sergejovce a těch nečetných bezejmenných obcích od Pyrenejí až k Moskvě v plamenech plakaly nevinné děti, bezbranné ženy a starci nau hrobem?

Tenkrát jste zapomněli vyobcovat z církve katy tyrany a mrzké šelmy v lidské podobě dnes však chcete milerádi vyobcovat pokorné občany, kteří chtějí žítí podle učení Kristova a nezpronevěřit se svému národu.

Oh, jaká parodie, jaký kontrast! Myslí, kdyby Pán ještě jednou sestoupil s nebes, naložil by s vámi jako s oněmi kupčiky v chrámě...

Nás vaše vyobcování nezastraší! Semkneme se ještě těsněji kolem našich dobrých pastýřů, kteří jdou s námi,

opatříme je naší láskou a péčí a s nimi společně vytvoříme opravdovou křesťanskou společnost, v níž právě komunismus má své pravé místo.

Jen takto vyplnění navždy zhoubný plevel vandalismu, který jako mor občas navštívuje lidstvo.

V míru a lásce vybudujeme si příští, lepší život. Nejsme dnes v osamotnění, v jakém byl Sovětský svaz do druhé světové války, a přece tvořil divy ve svém budování.

Dnes máme za sebou mohutný Sovětský svaz, lidově demokratické státy: Polsko, Rumunsko, Maďarsko, Bulharsko, Albánie — doufejme, že i Jugoslavie najde správnou cestu, až v ohni zkoušek překuje své zdravé jádro —, daleko na východě Lidová republika mongolská a hlavně ohromná lidově demokratická Čína, takže více než s klidem můžeme hledět vstříc té šťastné budoucnosti, kterou si chceme společně vybudovat.

Připočteme-li sympatie národů, které usilují o své osvobození, aby nás mohli následovat, a sympatie dělnictva světa, pak můžeme směle říci, že ubohá reakce usilující a zvrát dějin je předmět odsouzení k postupnému zániku.

Jen se podívejme na výsledky úsilí lidových demokracií v dosažení lepších hodnot ať morálních nebo hospodářských, na vztahy mezi sebou. Není to krásné, že jsme vymýtili ohavný šovinismus, uměle rozmýchávaný kapitalisty mezi národy? Pracující lid poznal již, kdo je jeho přítelem a kdo nepřitelem a nedá se v budoucnu nikdy zmýlití.

A tak jen směle a radostně kupředu v našem dalším budování!

Budoucnost patří všem čestným pracujícím lidem.

Václav Šimek:

Vzpomínka na Malín

Let slavičku, let v širý, krásný svět; let k východu, do daleka, tam, kde dítě otce čeká, že se vrátí zpět...

Nes slavičku, nes, nes vzpomínku dnes. Nes vzpomínku do Malína, tam, kde Němec hlavy stínal, tam, kde mrtvo dnes...

Zdrav slavičku, zdrav, zdrav ten mrtvý dav... Polož kvítí na rov každý, světu připomeň ty vraždy, by je každý znal.

Pěj slavičku, pěj. Písničkou svou hřej — hřej ty rovy, hřej tu visku, co dnes leží v troskách, písku... o klid hrobů dbej...

Spěj slavičku, spěj, vzkaz ten vykonej. Vzkaz od lidí dobré vůle, že nebude více zvůle... dej to Bože... dej.

Dej to Bože, dej, klidné práci pěj. By nebylo války mraků, Malínů, Lidic, Ležáků... Míru požehnej.

Dolní Libina 20. VI. 1949.

Organizační sjednocení tělesně vadných občanů

V minulých dnech konal se v Praze ustavující sjezd Ústřední jednoty tělesně vadných, která bude nadále sdružovat všechny zájmové složky nevidomých, neslyšících i jinak tělesně vadných. Hlavním cílem této jednotné organizace je umožnit všem čs. občanům, postiženým tělesnou vadou, takové začlenění do společnosti, aby si mohli považovat za její rovnoprávné příslušníky a aby byli nejen účastníky na vymoženostech našeho lidově demokratického řádu, nýbrž aby také mohli činně přispět svou prací k budování socialismu.

Péče o občany tělesně vadné spočívala dosud u nás na roztržitém činnosti více jak 30 organizací a spolků a také její ideová základna spočívala dosud téměř výhradně na péči charitativní. Většinou šlo o rozdělování milodarů a podpůrných akcí. Jenom některé složky tělesně vadných občanů vytvořily své vlastní dílny, aby umožnily svým příslušníkům živiti sebe i své rodiny prací přiměřenou svým tělesným schopnostem. Ustavění péče a odborné výchovy dostávalo se jen mizivě menšině tělesně postižených občanů.

Nynější organizační sjednocení má vytvořiti pevnou základnu a dáti péči o tělesně vadné nový a správný směr. Naše cesta k socialismu má přinést i po

této straně nové hodnoty. Otvírá se možnost vyškolení již ve výchově v jednotlivých ústavech a v odborných dílnách každého jednotlivce tělesně poškozeného v řádnou pracovní sílu a učiniti z něho člena národní společnosti, který by již nebyl odkázán na milodary, nýbrž dovedl by vlastní prací se státi užitečným celku. Je velká řada oborů povolání, kde tělesně vadní se mohou zcela dobře uplatnit. Již v ústavní péči se ukázalo, že na příklad slepci dovedou rozvinouti neobyčejné schopnosti v oborech, kde by to málokdo očekával. Chovanci Klárova ústavu se učí psát na normálním psacím stroji. Nedávno proběhla novinami zpráva, že dva chovanci tohoto ústavu složili státní zkoušku z psaní strojem a docílili rychlosti 204 a 208 úderů za minutu. Z toho je vidět, že hranice pro uplatnění tělesně vadných občanů nejsou nikterak nepřekročitelné. To platí pro veškeré druhy tělesných vad. Nová sjednocená organizace tělesně vadných se přičiní, aby nová ideová náplň péče o tělesně vadné občany, kteří budou o práci nové organizace sami spolurozhodovat, pronikla do všech oborů péče o tělesně vadné a dosáhne v tomto úsilí jistě úspěchů, které my všichni budeme sledovati s plnými sympatiemi.

Vladimír LIBOVICKÝ:

Biblioteka rolnicza w ČSR

(Artykuł poświęcony polskim robotnikom rolnym w ČSR)

Jestem przekonany, że kwestia książek fachowych, to rzecz dla Was bardzo ważna. Taką książkę, traktującą o różnych zagadnieniach dotyczących racjonalnej gospodarki, można stosunkowo łatwo nabyć a potem i w domu — w Polsce — z niej korzystać. Po powrocie napewno zapytają was, czegoście się nauczyli, jakie oświadczenia porobili i zechcą też coś niecoś wiedzieć. A wtedy taka książka doskonale wam się przyda do przygotowania wykładu w kółku rolniczym, pogadanki i dla własnej dalszej praktyki.

Znam doskonale Polskę. Studio-wałem tam polskie tańce narodowe, teatry i w ogóle sztukę. Lecz prze-cież wszystkim interesowałem się życiem wsi i jego kulturą gospodarczą. Zawsze, gdy człowiek odwiedza obcy kraj, ma dużo możliwości widzieć, nauczyć się i porównywać, wystarczy tylko chcieć.

Nasze rolnictwo i gospodarka w ogóle znajduje się na wysokim poziomie, możecie się o tym zresztą przekonać sami, a dlatego mamy i bardzo dobry i bogaty wybór facho-wej literatury. Za czas waszego po-bytu u nas poznacie i nasz język a więc nietrudno wam będzie korzy-stać z naszej biblioteki rolniczej.

Prawda, tu w krajach pogranicz-nych gospodarka nie jest na takim poziomie jak np. w Czechach środ-kowych, bo Niemcy byli żywiołem konserwatywnym i zacofanym. Lecz i tak można się dużo rzeczy nau-czyć. Zwłaszcza tu w „kraju zielonego złota” — chmielu. Bo praca przy chmielu — na pokaz łatwa i prosta — jest w rzeczywistości bardzo skom-plikowana, ciężka i wymaga dużych wiadomości i praktyki. Podobnie ma się rzecz z burakami cukrowymi, jarzyną, sadownictwem, hodowlą byd-ła czy drobiu.

Odpowiedzi na wszystkie pytania związane z powyższymi i szeregiem innych zagadnień znajdziecie w naj-różniejszych publikacjach fachowych. A więc o bibliotece rolniczej w Czechosłowacji. Było by dużo o czym pisać i niepodobna w krótkim ar-tykule wyszczególnić bodajby pod-stawowe rzeczy.

Zadaniem i celem tego artykułu jest tylko zwrócić waszą uwagę na sam fakt istnienia szeregu doskona-łych publikacji — podręczników, które ułatwią wam szukanie drogi do lepszego sposobu gospodarki.

Uważam za celowe zaznaczyć, że wszystkie książki o których tu będzie mowa i szereg innych można nabyć w wydawnictwie „Brázda“, Praha II, Lützowova 3. Można pisać wprost do wydawnictwa albo można wprzód zasięgnąć informacji w którejkolwiek filii „Zemědělských novin“ w mia-stach powiatowych. Także redakcja naszego czasopisma „Věrná stráž“ w Žatcu chętnie posłuży wam radą i przyjdzie z pomocą.

A więc konkretnie o tych książ-kach.

Ważnym czynnikiem w gospodar-stwie jest mieszkanie rolnika. Na ten temat napisali architekt Václav Tajovský: „Rolnikovo obydlí“ a in-żynier architekt Richard Špera: „Ze-mědělské stavitelství“.

O melioracji ziemi jest ciekawa książka od ing. Josefa Šanovce.

O sadownictwie i ogrodnictwie jest masa książek. Waszej uwadze polecam te najnowsze — ing. dr. Frant. Landovský: „Pěstování ze-leniny“ — docent ing. dr. Ctibor Blatný: „Zdravý strom — zdravé ovoce“ (autor mieszka obecnie w Žatcu i jest równocześnie jednym z największych badaczy i znawców chorób chmielu). Dalej na powyższe tematy — ing. Robert. Beránek: „Řez a přeroubování stromů“, ing. dr. Fr. Landovský: „Pařeniště“ i dużo innych.

O uprawie buraków pastewnych jest książka od prof. dr. A. Klečky: „Krmná řepa“, o uprawie buraków cukrowych od ing. St. Kodýma: „Pěstování cukrovky“.

Też o uprawie ziemniaków jest szereg dobrych książek, ale na spe-cjalną uwagę zasługuje „Ukládání a třídění sadbových bramborů“ od ing. Jaroslava Drába i „Rakovina bramborů“ od dr. ing. Stanislava Nováka.

O użyciu nawozów sztucznych są bardzo ciekawe i łatwo zrozumiałe tabliczki, które otrzymacie w każdym biurze Jednotného Svazu Českoslo-venských zemědělců.

O chorobach zwierząt jest książka MVDr Josefa Veselého: „Stájové nemoce skotu“ i MVDr Václava Kyselý: „Slintavka a kulhavka“. Też o hodowli koni, bydła i świń jest masa książek do wyboru.

Proszę zwrócić uwagę na książkę MVDr B. Hlaváčka: „Choroby chov-ných klisen a ssajících hřibat“.

A teraz proszę zwrócić uwagę na

fachową literaturę o bardzo u nas rozpowszechnionej hodowli królików. W pierwszym rzędzie polecam książ-kę „Stavba králikáren“ od Šrámka „Angorský králik“ od Hloušky. Ho-dowla królików to bardzo ważny problem gospodarki ze względu na produkty, które dostarcza: mięso, skórki i wełna. Polecam także od-wiedzać wystawy — targi królików, gdzie można się o tym naocznie przekonać.

Dalej proszę nie zapomnieć o ho-dowli drobiu i za wszelką cenę ku-pić książkę Antonína Víta: „Dřů-bežnictví“ część I i II. Sprawicie wiel-ką radość żonie, matce czy narzę-czonej jeżeli jej podarujecie tę do-skonałą publikację i pomożecie zor-ganizować hodowlę drobiu według wskazówek autora.

U nas hodowla drobiu jest orga-nisowana w ten sposób, iż poszcze-gólne rasy kur dzieli się jeszcze na hodowlę „A“, „B“ i „C“. Hodowla ro-dzaju „A“ dostarcza jaj do legarefi spółdzielczych, skąd idą kurczęta dla rolników, którzy mają w ten sposób zapewniony przyruch doskonałych nośnic.

Hodowla „B“ prowadzi eliminację kur — najlepszych nośnic — i do-starcza kurczęta dla hodowli „A“.

Hodowla „C“ hoduje i pielęgnuje tylko koguty od nośnic — rekor-dzistek dla hodowli „B“.

Dalej proszę nie zapominać o go-łębiach i kaczkach. Gołębi jest u nas taka masa ras, że na wystawac — targach radość je oglądać. Z kac-zek rozpowszechnione są czeskie białe i amerykańskie Pekinki.

Nie roszczę sobie pretensji do wy-czerpującego omówienia tematu. Ce-lem artykułu jest, jak już wspomnia-łem, zwrócić waszą uwagę na tę poważną kwestię. W dalszym ciągu niechaj każdy według własnego u-podobania postara się nabyć facho-wą literaturę o tym, co jego oso-biście najbardziej interesuje. Jestem przekonany, że przyniesie to znaczne korzyści dla niego osobiście a w szerszym zakresie przyczyni się do pogłębienia przyjacielskich stosunków polsko-czechosłowackich i do zbli-żenia obydwu naszych narodów.

Wzajemne poznanie najważniej-szych zagadnień gospodarczych umo-żliwi nam też szybki marsz na dro-dze do wspólnego celu.

A nasz wspólny cel to socjalizma w naszych ziemiach.

Владимир Владимирович МАЯКОВСКИЙ

Великий современный советский поэт Владимир Владимирович Маяковский родился 19. июня 1893 года в селе Богдаде (теперь Маяковском) на Кавказе в семье лесничего. Ещё в гимназии он берёт участие в революционных подпольных кружках, а позже, после переезда в Москву, работает как пропагандист в большевистской подпольной организации.

Первые произведения молодого поэта, какой возглавляет группу футуристов, уже обращают на себя внимание. Но по настоящему почувствовал могучую силу стиха Маяковского Алексей Горький имевший огромное влияние на творчество поэта.

Всю жизнь до последнего вздоха „Всю звонкую силу поэта“ отдал Маяковский революции, народу и строительству социализма. Вся его кипучая деятельность — пропаганда великих идей Ленина-Сталина.

Поэт-борец, поэт-революционер, пламенный трибун революции и глашатель прекрасного будущего, Маяковский всеми силами своей души ненавидел врагов Советского Союза и всех трудящихся. Путешествуя по Западной Европе и Америке, он распознал звериное лицо современного капитализма и фашизма в самом его зародыше стремящегося

толкнуть мир к опустошительным войнам и метко ранил их смертоносным огнём стиха, едкой сатирой и памфлетом, какими он мастерски владел.

Во время гражданской войны Маяковский дни и ночи отдавал созданию революционных плакатов, знаменитых „Окон Роста“ какие воспитывали в боях Красной Армии презрение к смерти и ненависть к врагам. „И песня и стих — это борьба и знамя“ — говорил поэт.

Маяковский радовался огромному росту молодой советской державы. Он проник в самую гущу масс и отзывался на „злобу дня“ работая в газете. Творчество Маяковского с особенной силой расцвело в послеоктябрьские дни. Вершиною этого творчества являются поэмы „Владимир Ильич Ленин“ и „Хорошо“. В этих произведениях он указывает советскому народу и всему миру значение Великой Октябрьской Социалистической революции и ее вождя В. И. Ленина, который боролся за прекрасное будущее не только своего народа, но и всего человечества. Тут же нашла отражение советская эпоха в ее бурном росте, молодая страна рожденная „в трудах и

бою“. Эти поэмы проникнуты чувством великой гордости и счастья быть гражданином советской страны.

Маяковский умер 14. апреля 1930 года, 37 лет.

Но поэзия его будет вечно жить в сердцах советских людей и прогрессивного человечества. Товарищ Сталин по праву сказал: „Маяковский был и останется наилучшим и найталантливейшим поэтом нашей советской эпохи“.

Владимир МАЯКОВСКИЙ

ЛЕ МАТРОСАМ

Разворачивайтесь в марше!
Словесной не место кляузе.
Тише, ораторы!
Ваше слово,
товарищ маузер.
Довольно жить законом,
данным Адамом и Евой.
Клячу историю загоним.

Левой!
Левой!
Левой!
Эй, синемблуде!
Рейте!
За океаны!

Или
у броненосцев на рейде
ступлены острые кили?!
Пусть,
вздыхая короной,
вздыхает британский лев вой!
Коммуне не быть покоренной.
Левой!
Левой!
Левой!

Там
за горами гора
солнечный край непочатый.
За голод,
за мора море
шаг миллионный печатай!
Пусть бандой окружают нанятой,
стальной изливаются леевой,
— России не быть под Антантой.

Левой!
Левой!
Левой!
Глаз ли померкнет орлий?
В старое ли станем пялиться?
Крепи
у мира на горле
пролетариата пальцы!
Грудью вперед браво!
Флагами небо оклеивай!
Кто там шагает правой?
Левой!
Левой!
Левой!

Владимир МАЯКОВСКИЙ

Прозаседавшиеся

Чуть ночь превратится в рассвет,
вижу каждый день я:
кто в глав,
кто в ком,
кто в полит,
кто в просвет,
расходится народ в учрежденья.
Обдают дождем дела бумажные,
чуть войдешь в здание;
отобрав с полсотни —
самые важные!
служащие расходятся на заседания.

Заявишься:

„Не могут ли аудиенцию дать?
Хожу со времени она“.

„Товарищ Иван Ваньч ушли
заседать —

Объединение Тео и Гукона“.
Исколесить сто лестниц,
Свет не мил.

Опять:

„Через час велели притти вам.
Заседают:

Покупка склянки чернил
Губкооперативом“.

Через час
ни секретаря,
ни секретарши нет —
гбю!

Все до 22-х лет
на заседании комсомола.
Снова взбираюсь, глядя на ночь,
на верхний этаж семиэтажного дома.
„Пришел товарищ Иван Ваньч?“ —

„На заседании
А-бе-ве-ге-де-е-же-зе-кома“.

Взъяренный,
на заседание
врываюсь лавиной,
дикие проклятья дорогой изрыгая.

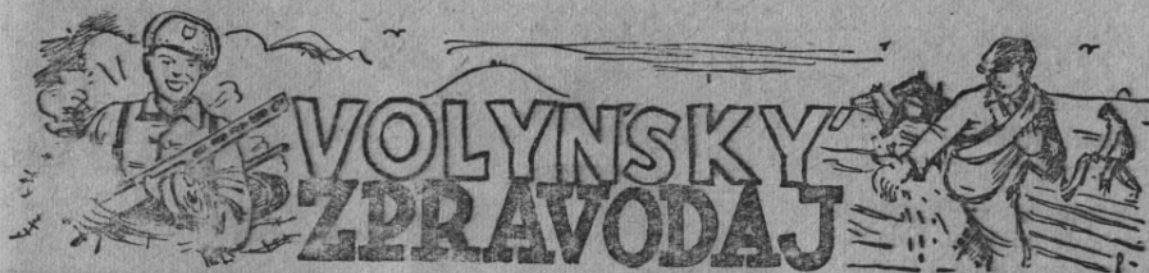
И вижу:
сидят людей половины.
О, дьявольщина!
Где же половина другая?
„Зарезали!
Убили!“

Мечусь оря.
От страшной картины свихнулся
разум.

И слышу
спокойнейший голосок секретаря:
„Они на двух заседаниях сразу.“

В день
заседаний на двадцать
надо поспеть нам.
Поневоле приходится разорваться!
До пояса здесь,
а остальное
там“.

С волнения не уснешь.
Утро раннее.
Мечтой встречаю рассвет ранний:
О, хотя бы
еще
одно заседание
относительно искоренения всех
заседаний!

Zprávy svazu

Ústřední výbor Svazu Čechů z Volyně projednal na své schůzi 7. srpna t. r. některé běžné záležitosti a učinil tato rozhodnutí:

1. Spolupůsobit při organizaci 5. výročí oslav Dukelské bitvy. Organizovat oslavy v Zateci společně s okr. jednotou SBS. Organizovat zájezd s kult. pořadem do Prešova a vyhovět pozvání okr. jednoty SBS v Pardubicích k uspořádání kult. pořadu v souvislosti s dukelskými oslavami. Uložit odbočkám SCzV spoluúčast při organizaci těchto oslav v místě jejich působení. Přijímat přihlášky k hromadnému zájezdu na Duklu.

2. Požádat ÚAVNF, aby povolil vyslání zástupce SCzV do pléna ÚAVNF.

3. Uložit komisi odborníků, aby urychleně dokončila klasifikaci chemnic těch vol. krajanů, kteří se přihlásili k soutěži o vzornou chemnic a aby ohlásila výsledky prvního kola ve Verné stráži. Ustř. taj. Nágel byl pověřen přípravou brigády pro očesání této vzorné chemnice.

4. Založit tiskový fond Svazu Čechů z Volyně. Vyzvat vol. krajan, aby svými příspěvky pomohl udržet a zdokonalit náš zámový časopis. Soustředit a spojit účetnictví SCzV a VS, které bylo dosud vedeno odděleně.

Požádat OPM v Zateci, aby věnovala zvýšenou pozornost chovancům v Domově mladých v Zateci, mezi nimiž je i řada vol. mládeže, neboť se vyskytly stížnosti z řad jejich rodičů na některé závady.

6. Důvěrníkem SCzV pro okr. Aš jmenovat br. Václav Činku.

7. Požádat ONV, MNV a OAVNF v Zateci o urychlené přidělení Domovu školní mládeže ústavní zahrady, aby tam mohla být již konečně postavena družební zahrada, kterou SCzV zakoupil a věnoval jako dar zmíněnému Domovu při převzetí patronátu za celkovou sumu 21.000 Kčs.

8. Provést likvidaci Kruhu přátel volyňských Čechů. Provedením se pověřují: pokladník SCzV Igor Tučák, členové výboru Julius Vokráčka a Vladimír Řehák. Žádají se všichni, kdo mají vůči KPCV závazky, aby je splnili nejpozději do konce srpna t. r. a aby se přihlásili v téže lhůtě všichni, kdo mají u KPVC své event. pohledávky.

9. Akceptovat návrh na zrušení prac. poměru s Vojtěchem Hovorkou dnem 31. srpna t. r.

10. Prodloužit prac. smlouvu s mistrem Vlad. Libovickým na dobu jednoho roku. Jmenovaný se pověřuje, kromě kult. organizační činnosti, shromážděním historického a dokumentárního materiálu, který by sloužil k sepsání historie vol. Čechů a pro krajaňské muzeum ČÚZ v Praze.

Majetkoprávní problémy reemigrantů z SSSR

Ve věci vyřešení majetkoprávních problémů reemigrantů z Volyně dostali jsme od min. práce a soc. péče tuto zprávu:

Ve výše uvedené záležitosti k Vašemu přípisu ze dne 7. VI. 1949, č. j. I-1521-N-1949 sděluje ministerstvo práce a sociální péče toto:

Ad 1. Ohledně náhrad za majetek zanechaný volyňskými Čechy na Volyni jste obdrželi zprávu přímo od ministerstva zahraničních věcí listem z 24. 6. 1949, č. j. 123, 3-6-49-A/I/1.

Ad 2. Ministerstvo práce a sociální péče vede vyjednávání s Národním pozemkovým fondem při ministerstvu zemědělství o odkladu splátek za usedlosti těchto reemigrantů, kteří zanechali majetek v cizině.

Ad 3. Otázka dalších záloh za ruble složené na Volyni je ve spojitosti s bodem 2, neboť v případě, že platby za příděl budou odloženy, není zapotřebí poskytování zálohy za účelem výkonu těchto plateb. Upozorňujeme, že reemigrantů, kteří zálohu za ruble složené na kvitanci v zorné 12 dosud neobdrželi, ministerstvo práce a sociální péče na žádost a po předchozím vyšetření tuto povoluje v případech sociálně odůvodněných.

Ad 4. Žádáme, aby požadavek uvedený v tomto bodě, t. j. aby reemigrantům invalidům byly vypláceny invalidní důchody už od roku 1945 a ne ode dne udělení československého státního občanství, byl náležitě rozveden, zejména aby bylo patrné, zda jde o důchody z národního pojištění, anebo o zaopatřovací platy zákona č. 164-1946 Sb. V případě, že jde o zaopatřovací platy podle cit. zákona, žádáme o sdělení, zda jde o příslušníky československé armády, anebo o příslušníky Rudé armády, nebo o civilní osoby poškozené válkou.

Ad 5. Žádáme, aby požadavek uvedený v tomto bodě, totiž, aby sociální důchod z titulu národního pojištění byl vyplácen všem reemigrantům bez rozdílu, byl náležitě rozveden, poněvadž jinak tento požadavek není jasný. Podle zákona o národním pojištění sociální důchod patří všem osobám starším 65 let, které splňují ostatní předpoklady a nezáleží na tom, zda někdo je reemigrantem či nikoliv.

Ad 6. Otázka šatenek patří do oboru působnosti ministerstva vnitřního obchodu.

Ad 7. Otázka pense bývalých státních a veřejných zaměstnanců patří do působnosti ministerstva financí. Tato otázka, pokud jde o bývalé polské veřejné zaměstnance, byla v zásadě vyřešena československo-polskou sociální komisí.

Ad 8. Otázka válečných škod patří do oboru působnosti ministerstva vnitra.

Ad 9. Ohledně reemigrace zbylých volyňských Čechů a rodinných příslušníků

československé zahraniční armády z SSSR, jste obdrželi zprávu přímo od ministerstva zahraničních věcí.

Ad 10. Vláda ve své schůzi konané dne 28. června 1949 uložila ministrům školství, věd a umění a informací a osvěty, aby učinili vhodná opatření, aby se vyrovnaly rozdíly ve výchově, vzdělání, mravní a ideové úrovni mezi přistěhovalci a ostatním obyvatelstvem republiky a odstranila negramotnost mezi reemigranty.

Ad 11. Ve věci zvláštní péče o okres Zatec se obrácíme na ministerstvo zemědělství.

Za ministra: Dr. Juskovič, v. r.

Zájezd na Duklu

Organisace zájezdu na Duklu vyžaduje včasnou a dobrou přípravu. Je proto nezbytně nutné, aby se zájemci o přímý zájezd včas přihlásili dle pokynů uveřejněných v minulém čísle V. S. korespondenčním lístkem nebo osobně na Svazu Čechů z Volyně v Zateci nebo u jeho okresních odboček nejpozději do konce srpna t. r. Pozdější přihlášky nebudou považovány za závazné a budou přijaty pouze v případě, že nebude překročen stanovený počet účastníků zájezdu. Poněvadž je ale o zájezd mimořádný zájem, bude počítáno především s těmi, kdo se včas přihlásí.

Kulturní komise SCzV připravuje k oslavám 5. výročí Dukelské bitvy celovečerní pásmo písní, tanců a recitací, které by souvisely s touto historickou událostí, měly k ní vztah a hodnotily účast vol. Čechů v tomto zápase o čs. samostatnost na půdě bratrského Polska ve svazku hrdinů Rudé armády po boku všech slovanských a pokrokových národů. Vyzývá proto všechny naše krajan, zvláště přímé účastníky bitvy na Dukle, dále všechny vítěze a účastníky olympiád lidového umění a tvorby a všechny osvětové a literárně činné vol. Čechy, aby přispěli svými návrhy, náměty a hotovými příspěvky k sestavení tohoto pásma. Vaše příspěvky pošlete na adresu redakce Verné stráže.

Upozornění krajanům! Kdo by měl zájem o práci ve Stalinových závodech — Záluží u Mostu — necht' se obrátit o informace na kr. L. Řichtra, Teplice II, Josefská 15-977. Uchazeči mohou být inkvalifikováni.

Světla

Další úspěch „Žitomíru“

Redakce Věrné stráže vypisuje soutěž na nejlepší povídku, článek, báseň nebo epizodu z bojů o Dukelský průsmyk. Příspěvky do soutěže se přijímají do konce září t. r. Soutěž je neanonymní. Vítězové obdrží hodnotné ceny.

Svaz Čechů z Volyně, okr. odbočka ve Sternberku oznamuje všem odběratelům časopisu Věrná stráž okresu Sternberského, že přijímá nedoplatky a předplatné na týdeník Věrná stráž a hromadně odesílá administraci do Zátce, a proto důtklivě klade na vědomí všemu volyňskému bratrstvu, našeho okresu, aby k tomuto vyzvání zaujali kladný postoj a dle možnosti v nejkratší době svoje povinnosti vůči svému vlastnímu časopisu dodrželi.

Dovolujeme si připomenout všem našim lidem, že nesmíme svou lhostejností způsobit to, aby náš časopis, to naše společné pouto, vážící nás všechny k pospolitosti, mělo být zpřeháňáno a likvidováno. Doufáme, že každý z nás jistě pochopí a uzná, čím Věrná stráž až dosud pro nás byla, co pro nás vykonala, a jak těžce bychom ji postrádali, kdyby měla zaniknouti.

Ještě mnohé společné záležitosti nemáme definitivně vyřízeny, a kdo by pak byl našim informátorem?

Na Volyni jsme byli nuceni tak těžce hájiti existenci časopisu, a zde, když vláda nám bez překážek vydávání časopisu dovoluje, my svou nedbalostí a liknavostí bychom měli přivoditi jeho zánik? Jistě nejdě nikomu o těch několik korun, ty se jistě vždy najdou. Jsme rozptýleni po celé republice od Ostravy až po Aš a od Krnova až po Znojmo, tento list nás všechny sblízuje, že tu ojedinelost tak nepocítíme, neboť v časopise se navzájem shledáváme, aneb v případě nutnosti máme možnost se najíti. Proto voláme Vás všechny, celé volyňské bratrstvo, nedejme zaniknouti Věrné stráž a Věrná stráž nás jistě nezklame! Jest to v nutném zájmu nás všech.

Za odbočku J. Albrecht.

Tiskový fond SČzV

Na tiskový fond SČzV přispěli:
Václav Kaufman, Trutnov, Novohradecká 14 — 200 Kčs,
Bohumil Kaufman, Chbany 9, p. Zaboňky — 100 Kčs.
Srdečně děkuje administrace.

Hledáme

Rak Stanislav, Mrázov 8, p. Klášter Teplá u M. L. hledá Antonínu Větrovcovou, roz. Štěpkovou z Bečanova. Posledně bydlela v obci Posiolky, okres Rovno.

Vítězný soubor druhé olympiady lidového umění a tvorby v řeci čtyř slovanských národů „Žitomír“ z Jakubova po nedávném úspěchu v Jáchymově, kde

Antonie Hříbovská získala na 2. olympiádě lidového umění a tvorby druhou cenu v tvorbě vlastních básní a též druhou cenu v sól. zpěvu.

Jiří Menzl, vítěz 2. olympiady lidového umění a tvorby vol. Čechů ve hře na harmoniku.

získal v soutěži první cenu ve sborovém zpěvu, uspořádal dne 16. 7. t. r. společně se závodní organizací KSC v místní továrně v Jakubově vystoupení. Závodní prostorná jídelna se proměnila v koncertní síň. Vystoupení bylo přítomným mnoho hostů z Karlových Varů, Jáchymova, pracující, kteří jsou zde na rekreaci, a místní osazenstvo továrny. Večer zahájil za závodní organizace s. Těšitel. Přivítal gen. ředitele Thunských porculánek, zástupce Rudé armády, vojáky naší lidové demokratické armády a všechny přítomné. Pak předal slovo kult. ref. ÚV SČzV mistru Libovického, který při své proslavě pravil: „Dovolte mi, abych úvodem řekl několik slov o významu národní písně. Národní píseň je ta, která nemá autora, neví se, kdo ji napsal, kdo složil hudbu. Někdo si složil nejdříve básničku, druhý kdosi k ní po čase připojil hudbu, melodií. Předávala to ústa ústům a zachovalo se to po dnešní dobu. Je to národní tvorba, velké umění lidu, z kterého těžili a těží dodnes největší hudební skladatelé. Je velkým potěšením, když se dnes najdou lidé, kteří při své práci a všedním shonu věnují svůj volný čas této ušlechtilé a vysoce kulturní práci a tím dávají radost svým spoluobčanům a sám sobě. Sblízuji tak naše národy a pěstují prakticky slovanskou družbu. Volyňští Češi v této věci vedou. Máte zde soubor, který zvítězil na druhé olympiádě lidové umělecké tvorby 1949 v Zátci, pořádané ÚV SČzV. Je to velký klad, neb takto prakticky uvádějí v život slovanskou družbu, vzájemné poznání a spolupráci.“ Dále přečetl několik ukázek lidové tvorby, jak se vytvářela a rodila lidová píseň. Pak již uváděl číslo po čísle, ke každému připomněl, co je to za píseň. Celý večer měl velký úspěch. Dirigoval Jaroslav Svoboda. Od záteckého vystoupení přinesl soubor „Žitomír“ zase něco nového, zpíval do polovice ruskou píseň česky a pokračoval ruský. Tim usnadňuje přístupnost pro posluchače neznačící ruštinu. Sola zpívali: sl. Sesmílichová (nová členka souboru), Vala Hajmanová, Prokeš a Svoboda. Po vystoupení byla družná a veselá zábava. Je to nádherné, že naši dokážou takto spojit veselou zábavu s kulturním podnikem. Všichni přítomní byli uneseni krásou slovanské písně, a celý večer se proměnil ve velkou manifestaci slovanské lidové tvorby. Nyní si soubor „Žitomír“ po vzoru „Zátce“ pořizuje kroje a bude si dělat také taneční skupinu. Jelikož má svého harmonikáře, bude jim to jen ku prospěchu.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Zátci, telefon č. 374. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Gre-2372-OB. Dohlédací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1949 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 728.301 — Okresní spořitelna a záložna Zatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268.